

EL POBLE CATALÀ

Any III Núm ... 263 PREUS DE SUSCRIPCIÓ sense participació a la nostra BIBLIOTHECA CATALUNYA I NACIONS IBERIQUES. 4 pessetes trimestral PAISOS DE UNIO POSTAL. 9 pessetes trimestral

Barcelona, divendres, 2 de novembre de 1906

REDACCIO Y ADMINISTRACIO: PLASSA SANTA AGNA, 17, PRAL.-TELEFON 723

PREUS DE SUSCRIPCIÓ a un volum trimestral de la nostra BIBLIOTHECA BARCELONA. 150 pessetes cada any CATALUNYA I NACIONS IBERIQUES. 500 pessetes trimestral

5 Cts.

PIANOS CHASSAIGNE FRERES

PARIS, 1900: Medalla d'Or
LIEGE, 1903, Diploma d'Honor
AL COMPTAT * A PLASSOS * LLOGUERS
Passeig de Gràcia, 34, ent.-BARCELONA

PUBLICACIÓ DE LA CASA DALMAU CARLES Y CA
EDITORS DE GIRONA

"APLECH."

Modela en vers y en prosa del nostre Renaixement, per us de les escoles de Catalunya, Mallorca, València y Rosselló

COMPILAT, ORDENAT Y ANOTAT per
ANTON BUSQUETS Y PUNSET

Il·lustracions de
JOSEP BERGA BOADA
P. BERTRANA

De venda en les llibreries a 11 pessetes dotzena
Forma un elegant volum de prop 200 pàgines

Vegis lo que extraxtem del judici que a Jovenut no fou el reputat orio
bibliolli, R. Miquel y Planas:

No deixem d'esser difusos la tasca d'en Busquets y Punset, car si bé se cert
que la producció literaria catalana es ja abundant, el caràcter d'una publicació
destinada a llibre de text en les escoles, exigeix una tria escrupolosa dels mate-
rials; no tot lo que s'escriu es propi d'un llibre d'ensenyament. El compilador ha
sabut escollir en bé.

(Jovenut del 4 d'octubre de 1906)

Vies urinaries-Dr. E. PEREARNAU del Hospital Necker de París - Bruc, 6, pral., (entre Ronda y Trafalgar). De 2 y mitja a 5, festius, de 10 a 12

MALALTIES INFECCIOSES

La seva curació es ràpida y decisiva usant el SAMBAR MITJA. Extracit d'una planta exòtica, obra enèrgicament per combatre tantes infeccions com se presen-
ten, rebaxant y fent desaparèixer la febre per alta que sigui, sense deprimir
les forces del malalt, ni debilitar-li l'oor.

Els mètodes més emmentats han anat ab èxit corrent, tan precisos remei y
recomanats son us en la Verola, Tifus, Pulmonia, Febres palúdiques y Inter-
mitents, de Maltia, Escarlatina, Tranczo, Escarlatina y altres infeccions.

El SAMBAR MITJA absolutament inofensiu a totes dosis, en els nens y adults,
serveix també com segur preservatiu contra aqueixes malalties, ja que lo
mateix pot pendre en perfecte estat de salut, que en els períodes o crisis més
graus d'una malaltia, triomfant sempre fins en els casos en que hagi sigut
infectat la quínia y altres antítoxis.

Domani en les principals farmacies y on la de l'autor, Rambla de Catalunya,
núm. 12.-Venda al engròs: Dr. Andreu, Joan Viladot y J. Uriach y C.

JOSEP M. NOGUERA Corredor Colegiat. - Rambla Santa Mònica, 15, interior.
Coloació de capital. ADMINISTRACIO DE FINQUES.
Compra.-Venda. - Hipoteques. - Préstams ab devolució n
plazos al 4 y 1/2, per 100 anyal.

Clinica de Vies Urinaries y de la Matriu
Dr. Espinosa de los Monteros
Metge de l'Hospital del Sagrat Cor
Corts, 625 (entre Claris y Lluvia), de tres a cinc; dies festius, de onze a dotze.
Consulta pública: Carme, 36, entressol; de set a nou del vespre.

CALSAT

REBAIXES
PER
LIQUIDACIO

Carrer de Trafalgar, 57, baixos (al davant del tramvia de Sant Andreu)

Dr. MARTINEZ AMADOR Vies urinaries y poll, RAIGS X.-Plassa Catalunya, 22, De 11
a 12 y de 3 a 5 y 1/2. Pora obrers: Rda. Sta. Pau, 39, de 6 a 7 y 1/2

COSMOS FOTOGRAFICO

PLAQUES
ANGLES CADETT

Negatives y positives
Nova emulsió ROYAL STANDARD

Les millors y més sollicitades plaques del món

Representació
exclusiva per Espanya

Fernández y Carbonell
RAMBLA DE CANALETES, 1.-BARCELONA

FUNERARIA FERRAN 8-PALLA-8
TELEFON NÚM 949

PHONO

Tothom pot esser pianista
comprant els aparells

Phonola, Phonoletta y Pianola

Preu de 950 a 2000 pessetes
• Lloguer de rotllos de música •
3-PLASSA REIAL-3 • Barcelona

Dr. J. Valls Campaner Malalties del ventrell, fetge y budells.
Consulta: Lluvia, 47, primer.-De 2 a 4.

MARCA PRAT

VINS Y OLIS DEL PENADES, DE CULLITA PROPRIA
XAMPANYS Y LICORS DEL PAIS Y EXTRANJERS

Rambla de les Flors, 16.-BARCELONA
TELEFON 875

AFECCIONS DE LA PELL Y CABELL
Dr. Umbert
dels Hospitals de París y Berna.-Ca-
nada, 26, De 11 a 1 y de 7 a 8.-Extir-
pació radical del pel molit.-Rayos X
-Fototerapia cutànea.

OBJECTES D'ART

ARTICLES PROPRIOS PERA CASAMENTS Y BATEIGS

Devocionaris Moneders
Tarjeters Carteres etc., etc.

CORTS, 642 • CASA MOYA

S. CORMINA

PLASSA CATALUNYA

instal·lacions
sanitaries
BANYS
LAVABOS
WATER-CLOSETS
calentadors
per aigua

ARTICLES de la STANDARD SANITARY dels Estats Units

BICICLETES

SELEC
WOTAN

Marques exclusivament de la casa

SANTASUSANA

Que las garantisa Son sense dubte les millors y les més barates

Es la mateixa casa de les conegudes
màquines de cosir y de fer mitja

Carrer del Carme, 34

DOLSOS, BONBONS y XACOLATES

Serra y Jassé.-(S. en C.)
7, Governador, 7.-Barcelona

GLORIA

COMENTARIS

No pot esser més significativa la co-
incidència de tots els representants de la
vella política de partit y de banderia, de
tots els enemics d'aquest nostre renaixement
nacional català, al fer judici de la
Solidaritat catalana. No sols coincideixen
en el desitg de combatre, sinó en els
arguments ab que la combaten. Homes
tant distants aparentment com en Lerroux
y els que inspiren *El Imparcial*, l'eter-
ni difamador de Catalunya; homes que
sembla haurien d'estar separats en tota
cosa per l'abim que separa els ideals polí-
tics que prediquen mutuament, al trobar-
se davant de la Solidaritat senten de sobte
una incomprensible aproximació y la re-
butgen ab les mateixes paraules. El revo-
lucionari impudent, l'home que ha promès
y continua prometent la revolució a terme
fixe, y els fermes puntals de la dinastia
regnant, converteixen en el mateix
dret contral'loc català y procuren
destruir ab aquelles dotzenes d'avalu-
adors que troptjaren el Dret assaltant y
saquejant les redaccions de dos periòdics
catalans! Els que els reaccionaris van
pagar an aquelles dotzenes d'avalu-
adors que troptjaren el Dret assaltant y
saquejant les redaccions de dos periòdics
catalans! Els que els reaccionaris van
pagar an aquelles dotzenes d'avalu-
adors que troptjaren el Dret assaltant y
saquejant les redaccions de dos periòdics
catalans!

Això dona lloc a les més curioses an-
omalies. Així, els incondicionals servidors
del Palau d'Orleans, els que han apuntalat
en els moments més crítiques de l'història
contemporània l'actual dinastia, tracten
de combatre la fentit' mateix chreco que
li fa en Lerroux. Tots diuen lo mateix:
que la Solidaritat catalana ha sigut in-
ventada pels clericals per ferir de mort
al republicanisme.

L'afirmació es falsa y tothom ho hauria
de saber que es falsa. Però en aquestes
terres ont tant fàcilment perd, la gent, la
memoria, en aquestes terres ont n'hi ha
prou de dir una cosa en lletres de motllo,
però que molts oblidin el testimoni dels
fets y totes les conseqüències que se'n
despreparen, no hi serà de més fer una
mida d'història. S'ha dit y repetit tant que
la Solidaritat fou provocada per una ma-
nobra dels reaccionaris, que alguns in-
felissos ho han arribat a creure. Y encara
no fa un any de la buïllada del 25 de
novembre, origen de l'actual moviment
de Solidaritat! Els que els reaccionaris van
pagar an aquelles dotzenes d'avalu-
adors que troptjaren el Dret assaltant y
saquejant les redaccions de dos periòdics
catalans!

El *El Imparcial* es prou vist desse-
guida. Els homes d'*El Imparcial* saben
per experiència que l'Unió Republicana
é impotent per produir una explosió
revolucionaria. L'exemple de la seva
obra durant els anys que porta de vida es
prou eloquent. Donada la passivitat, l'es-
tornutment de l'esperit públic en la
gran majoria de les terres que formen
l'Estat espanyol, tota la seva acció té de
reduir a campanyes parlamentaries de
més o menys forta oposició, sense cap
resultat pràctic per al triomf dels ideals
republicans. Aquesta impotència, aquesta
aterrida de l'Unió Republicana, porta-
rà a la llarga, com ja va portant, el de-
segany de molts aliats; y la massa del
poble tornaria al retraïment, quedant a
l'últim redut aquell organisme a una co-
sa decorativa, a un comparsa inofensiu
en la comedia constitucional.

En cambi la Solidaritat es altament pa-
rerosa. No's tracta d'un partit, sinó d'un
poble. No aspira sols a un cambi de for-
ma de govern, sinó que ataca les arrels
mateixes de la constitució de l'Estat,
constitució favorable al domini de les

oligarquies polítiques que representen
els homes d'*El Imparcial*. D'altra banda,
com que la monarquia no pot mai accedir
a lo que es el programa mínim de la So-
lidaditat, l'autonomia catalana, els homes
d'ella, fins els que avui dia no volen sen-
tir parlar de República, s'inclinaren cada
dia més cap a una solució republicana y el
republicanisme, en comptes d'esser una
oposició decorativa en el joc de la políti-
ca, se convertirà en una forsa real, prou
potenta per fer una revolució veritat,
per enderrocar definitivament el siste-
ma monàrquic. Heusaquí perquè els homes
d'*El Imparcial* y dels altres diaris ser-
vants de la monarquia aousen a la Soli-
didad d'esser una obra reaccionaria per
destruir el republicanisme: es que venen
venir la formació d'un altre republica-
nisme, vigoristat pel sentiment naciona-
lista, que ha d'arreconarlos an ells, des-
truint el sistema polític que'ls ha fet tot-
poderosos.

Però, y en Lerroux? Quin es l'interès
que'l fa col·ludir, que'l fa solidaritzar-se
ab els homes de les oligarquies dinasti-
ques actuals? Pel triomf de la República
no serà. Per què, doncs combat la Soli-
didad? Ell ha pogut convences de que
aquesta no es un perill per als ideals re-
publicans; ell ha pogut convences de que
era cert el pronstic que feiem més
amunt; ell ha pogut veure que la Soli-
didad, en comptes d'esser un perill per al
republicanisme, havia de portar per for-
sa'l seu creixement. En poo temps una
colla d'entitats nacionalistes s'han fet re-
publicanes. Y som tot just al comen-
sament. Encara no hi ha cap motiu mate-
rial que hagi vingut a desenganyar a la
massa, de que la monarquia no pot fer
justicia a les nostres reivindicacions. Que
passarà, doncs, el dia que les forces soli-
daries formalisn concretament alguna de
les moltes aspiracions compreses en el
nostre ideal autòmic y la monarquia
no pugui satisfesles? Que la majoria dels
catalans giraran els ulls cap a la Repù-
blica com única esperança.

Y en Lerroux, que pot y té d'haver
vist, perquè són prou declarats, els sím-
tomes precursors d'aquesta orientació re-
publicana, combat la Solidaritat, ell que's
diu republicà revolucionari, ab els ma-
teixos arguments que tota la canalla de
dinasties governamentals! Per què? Quina
raó explica aquesta anomalia?

Per trobar-la no cal cercar en tot lo
que s'ha dit y's diu de poc honorable para-
ol. Sense ferms rers de coses que no
volem suposar ni en nostres enemics polí-
tics, creiem haver trobat la raó de la
seva conducta en un paragraf de l'article
d'*El Imparcial* que ha donat lloc an
aquestes consideracions, quan afirma que
en Junoy, en la seva interpelació, digué
muchas cosas que no pueden oirse serena-
mente, porque el sentimiento de raza
protesta contra ellas.

El sentiment de rassa: heusaquí lo que
pot esser la clau de l'enigma lerrouxià.

En Lerroux comprén que'l moviment
de Solidaritat es un moviment nacional,
un moviment de reivindicació de la na-
cionalitat catalana, un moviment de pro-
testa contra la dominació de les oligar-
quies castellanes. Y sentintse castellà
per damunt de tot, sentintse ferit en el
seu orgull de dominador, deixa de banda
tots els seus ideals de republicà, de revo-
lucionari, de llibertador, y declara guerra
a mort a la Solidaritat, no per lo que té
de solidaritat, sinó per lo que té de cata-
lana.

JOAN D'AVINYÓ

El Tractat contra Catalunya

Copiem d'un recent article inserit en el *Penades*
No ens donem a l'obra de calificar ab
justesa de veritable ven d'aquella comara:

« Els ministres al tractar ab l'extranger han
de subjectar y sotmetre a la Llei que les
Corts li donen fetes; per ells ha d'esser intan-
gible la Llei, intangible, per lo tant, la se-
gona columna de l'Aranzel, que solament
les Corts, a ple sol, han de pòguer reformar.
Si d'acabar-se de contractar a la forsa a es-
peres del Parlament y del poble.

Si la segona columna de l'Aranzel no ha
de esser intangible pels ministres, que re-
presenta aquesta segona columna? Es el mí-
nim de protecció la segona columna aran-
zalaria; com pot alterar un ministre aquest
mínim? No es això infringir la Llei? Per
què serveixen aleshores les Corts?

Lleugit, agriciators del Penades, les raons
que donat vostre non quiseu anover l'Aranzel
en un discurs que com Evangel·li vostre pu-
blicat periòdic *El Labriego*; lleugiu les y pro-
tenteu després: Si es cert que aquesta se-
gona columna assegura un sobrepren a les
produccions industrials, quina es la causa? Se-
gurament la que la protecció es exagerada.
Perfectament, que's reformi la parilla co-
rresponsant, que's reformi la Llei, com se re-
formen totes, això es, anuntant al Parlament
fent les Corts una nova Llei. Que es impos-
sible tractar ab un aranzel tant alt? De primer,
les lloies les fem nosaltres y no'ls extran-
gers, y segonament, repetim lo d'abans, que's
reformi la Llei, que s'endeixi al Parlament.

Y no's digui que aprovan les Corts el tractat,
tot lo que queda resol. Com si no sabessim que
encara a Espanya cap Parlament ha tirat a
terra un Ministeri! Si volem nosaltres que se
acordeixi abans que tot al Parlament, no es
per massa confiança en aquest, sinó perquè
aleshores pot iniciarse una corrent d'opinió
pública que s'impusi, lo que no es possible
després de fet el Tractat, perquè's compro-
missos contrets y l'amor prou d'un Govern
s'oposen a les veus del poble.

Entenguim, doncs bé, que nosaltres no hem
de defensar a l'Aranzel actual ab tots els seus
defectes y ab els seus rigors; però, entre un
Aranzel ab defectes, que al fi y al cap coneeix-
em, y la voluntat despitada d'un ministre,
no cal dir que estarem pol primer y lluitam
contra'l segon.

Però valdria la pena, ademés, que'ls capiti-
tos d'aquesta campanya al Penades tingue-
ssin el valor de dir públicament lo que
privadament diuen. Aleshores, ni tant sola-
ment hauríem de pendre el treball de comba-
tels. Perquè s'ha sostingut seriament, y s'ha
sostingut per gent que deuen haver oblidat
tot lo que ensenyen a l'Universitat, que la

Tot passant

R. I. P.
Desia *El Imparcial* en l'article que ahir
comentava *EL POBLE CATALÀ* en els Ecos,
referintse a la Solidaritat:

«Claro que en piensan así la mayoría de los catalanes,
pero una parte de ellos y no la mayoría ni la más res-
ponsable.»

Y en Lerroux, com responnent a una
materia conigna, afirmava en unes d-
claracions davant dels periòdics:

«A mi no me preocupa la importancia política del fe-
to y de parte de la vitatoria, porque cuento con mi deber,
que es defender la representación más genuina del republi-
canismo barcelonés.»

Lo d'*El Imparcial* no me'dranya: un
periòdic que en el mateix article diu
Massaniell, el capdell de la sublevació
de Nàpols contra la dominació espanyola, fà
institució caudillo de la revolució siol-
liana, sense dir quina, es molt natural que
no sapiga lo que passa a Catalunya, quan
no sab lo que està imprès en un llibre tant
conegut com l'història de la revolució napolita-
na, del duc de Rivas.

Lo den Lerroux ja fora més extrany,
si no's tractés d'una cosa tant personal,
que l'interessa tant vivament. L'home que
s'ha vist obert cegament per tota una mul-
titud, es molt difícil que arribi a ferse càr-
rec de la seva soletat el dia que la massa li
gira l'esquena, sobre tot si li queda un pe-
tit nucli bullanguer, que ab la seva història
a agitada dissimula la manca del nom-
bre absent.

Així s'explica que en Lerroux digué
aquelles paraules convensut de la llur cer-
tesa, afegint a continuació, ab olímpica se-
guretat:

«No cabe negar que en Barcelona hoy una gran ac-
tuación entre los republicanos a consecuencia de la Soli-
didad, pero ya se ven cosas oscuras como el pueblo se resaca
nuestro en estos matices conmovedores en días de crisis, y
da una clara impresión de su capacidad política.»

«No temen ustedes violencia ni fuerza de ataque
contra Salmerón. Aquel pueblo siente simpatías por el fe-
to, aunque haya sufrido un lamentable error en esta ocu-
sion. Es aquel pueblo que tiene a las urnas 35,000 votos
para hacerlos diputados, pero que tiene una misma
35,000 para significar un disgusto por una política que
estima contraria a su historia y a sus ideales.»

Y el poble's reunt per significar un dis-
gust y resultà que dels 35,000 vots que
feren diputat an en Salmerón, únicament
3,324, segons una informació de La Pu-
blicitat, estan descontents de la condu-
ta del que's en lo que diu a la Solidaritat
catalana. An això han vingut a parar
aquells caloros mitings anunciats a re-
dels y trompes, an això ha quedat redi-
cat aquella gran massa de protestants que
seguien, segons en Lerroux, la seva políti-
ca anticatalana.

Suposem que les referències del diari re-
publicà d'ont traiem l'informació, ab tot y
haver recomanat especialment, com ho fa
constar, an els que li recullen els detalls
de la mateixa, que procurassin ajustar a
la veritat el nombre d'assistents als mi-
tings, augmentant més aviat que dimi-
nuint, enpossem que les referències fossin
errades per meitat: fins així y tot la soma
total de protestants fora no més de 6,648.
Ont són els altres 28,352 republicans que
manquen fins a fer els 35,000 vots que re-
fereix en Lerroux? Ont es aquella gran ma-
nifestació de protesta que'ns havien pro-
mes? Volem compararla ab aquella massa
de 20,000 manifestants que omplien les
Arenes, segons confessió dels mateixos co-
rresponsals dels diaris madrilenys enemics
de Catalunya?

Oh, miserable! Perquè cridaress molt, ha-
vieu arribat a fer creure a la gent que qui
sab lo que eren. Ara que ha vingut l'hora

J. POUS Y PAGES

H

Veu'se d'algunes altres fetxos importants de la bibliografia catalana que'n suggereixen idees y records agradosos: 1876, *Microcosmos*, primer llibre del genial poeta y dibuixant Apol·les Mestres; 1877, *Cartes a la dona*, de l'Aràs y Arrin, extens llibre català, imprès a Nova York, 1878, 1.ª edició completa de *La Atlantida*, 1879, *Croquis del natural*, de but brillantíssim don Narcís Oller; *Gal·laciada*, primera tragèdia del Guimerà; 1883, *Album de Lloïda*, gran esforç bibliogràfic de la comarca lleidatana; 1881, *L'Orientala*, poema den Briz; 1882, llibre den Mathieu: *Le Reliquaire*, *La Copa*; *Cansons alegres d'ua fahst festejador*: *Le Papallone*, de l'Al·lor; 1883, aparició de Bosch de la Triaxera s'ous *Records d'un excursionista...* Cada any dula una nova d'evens o hi portava un nou campió a la gran causa; més tard els aconteixements literaris s'esposseixen: els autors n'ys vells, en Vidal, en Pons, en Vilanova, en Briz, en Mathieu, en Verduguen, en Guimerà, en Mestres, tots fins a un parell de dotzenes, prodixeixen febrorament y van extranyent les files perquè s'hi enquiblexin els nous vinguts que deien Pin (1887, *La familia des Garrigues*); Almirall (1888, *El Colomisme*);

E. MOLINÉ Y BRASÉS

Una comarca en perill
EL PALUDISME A L'EMPORDÀ
L'ACADEMIA D'HIGIENE D'CATALUNYA I' L' CULTIO DE LA GRÒ
I
Complint ab el fi de veillar per la salut de la vida dels catalans que li marquen els seus estatuts, l'Academia d'Higiene de Catalunya, moguda per la nostra companyia i pels progrés de seus socis corresponents de la comarca arrossera, jauntament alarmats dels progressos de l'actual epidemia palúdica, envia un comissió al Baix Empordà, pera que estudiés les causes, extingís, graveti i medís de con-

portencia al terme de País com deïm, sinó a de Porcella. Així ho fem constar perquè es la veritat mereix complaure al lector. Ferec Coll, qui's demana que aclariscim les coses, i ara que ja poguem suposar que era'l seu mas, el mas iquint del terme de País, aquell al qual ens referem.

Al mateix país, els porcs, i molts va exporcarom a l'idea respecte a la creació d'una junta d'inspecció dels arrossals, que, imparable's fins a l'extrem d'oïren a conèixer en un vinent article, per això potem d'algun titol en la solució de l'actual conflicte.

♦ ♦ ♦

Contra'l règim celular

I

Desde que'ls governs epanyols, persistent i elegantment l'erro que'ns porta a les votacions del '98, han tretat de reprimir la desobediència catalana acudint al desacreditat procediment de la repressió violenta, tot catalitzant

resposta, o contrário, a correspondência entre o total de de lá. Quando há bagagem, o ser motus d'humanitarismo que não é a car, bastaria a questa circunstancia para que os catalanistes não interessassem seriamente a questa campanha que contra'l réjim celular han emprés certis elements politius y nacionals.

Atal consideració y certas excoçoes pudes se han dirigit, són les que'm mouen a dir quelcom d'aquesta qüestió, pronunciant-me obertament y sense reserves de cap mica, contra'l réjim celular, que considero regressiu y de totalitarisme fins a l'últim grau, puig que jo califico'l sen mantinc en un ver deicte de leua humana ab totes les agravants.

atius que s'escleren para despendir als comissionats que sortiren, com ja saben els lectors, el divendres cap a Madrid a conferenciar amb el Govern i després de fer el primer economista, douen plens de poder al patrio d'entusiasme regnant en aquella terra amiga.

La promesa de les tres capitals va publicar eloqüents articles excitant al poble a anar en manifestació a despendir als seus representants.

Resuauquí el publicat per *La Región Vasca*, de San Sebastián:

«Donostiarri! Guipuzcoanos todos! Hoy a las nueve marchan a Madrid nuestros comisionados para concertar con el Gobierno la renovación de los expos del concierto económico».

Tots, inspirándose en nuestro noble sentimiento de amar a nuestro pueblo, debéis, en estos criticos momentos, reñir vuestro entusiasta adhesión a los diputados que, sin

«Antes, para hacer el llamamiento que la Prensa del Solar Vasco ha sabido hacerlo fundiendo en hermosos resultados de solidaridad, y ahora, con motivo del afectuoso y saludable encuentro de la reunión de Zumárraga se dignaron en llamarme representantes de esa misma patriótica Prensa, para suplicar, si mi súplica puede significar algo, que los lazos entre odios ayer allí no se quebranten jamás, en aras del fuertísimo de todos, y menos mientras duren los años de la guerra, y que se ha de estar tratando con Madrid por la Gaceta de la reforma de la renovación del concierto económico.

Ante el interés común importa mucho la unión de todos los buenos vascos, y esa unión felizmente será un hecho si la prensa sabe sacrificarlo todo por la salud de Euzkadi».

L'observatori meteorològic de l'Estació de l'Observatori de l'Ebre, a les 12 hores, amb les següents observacions: a les 12 hores del matí i a les 12 hores del dia, respectivament: baròmetre a 0° al nivell del mar, 752,15 i 752,33; temperatura a l'ombra, 13° i 13,5°; direcció del vent, O. N. O. y N. O.; humitat relativa, 56 y 38; estat del cel, núvolat; classe de núvols, C. K.; quantitat de núvols, 6 i 10.

En les vint-i-quatre hores: temperatures: màxima, 23°; mínima, 8°; mitjana, 15,5°; humitat, 53,4%; col·lectada, 4,3; velocitat del vent, 3,8; signa evaporada en m. m., 3,32; pluja en m. m., 0,0.

Centre Excursionista de Catalunya. A l'Avall, divendres 2 de novembre, a les quatre hores del matí, se'n donarà la segona conferència sobre "Impressions d'un viatge a Portugal", al soci don Lluís Lagostera. Serà llegida amb projeccions fotogràfiques. S'hi podrà assistir a les 10 hores.

Unió del Ateneus Obrers de la Ciutat.—Aquesta corporació celebrarà el dia 17 un mensual ordinari, diumenge de matí, a les 9 hores, en l'edifici que s'anomena "La Torralba Progressista," carrer del Governador.

Saló Parés.—El conegut artista don Ferran Farrarà inaugurarà demà, en el Saló Parés, una exposició dels seus quadres darrerament pintats, que segurament cridarà l'atenció dels amateurs de l'art pictòric.

Ateneu Enciclopèdic Popular.—El director don Antoni Novellas continuarà avui, dimarts, a les 8 hores, el curs de la seva escola, vendrà, a dos quarts de deu del vespre, en aquest ateneu, les seves interessants conferències sobre "L'Art públic."

[illegible]

